ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

εἰς ἐπιγνῶσιν ἀληθείας καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος
ut cognoscendã ueritatẽ & resipiscãt a laqueo diaboli
ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα
à quo captiuãmini in eius uoluntatẽ
τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
hoc autem scitote quia in nouissimis diebus instabunt tempora
χαλεποί. ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι
periculosa. erunt enim homines seipsos amantes
φίλαργυροι ἀλαζόνες ὑπερήφανοι βλάσφημοι
cupidi superbi blasphemi
γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχάριστοι ἀνόσιοι
parentibus inobedientes ingrati scelesti
ἄστοργοι ἄσπονδοι διάβολοι ἀκρατεῖς
sine affectione implacabiles criminatores incontinentes
ἀνήμεροι ἀφιλάγαθοι προδόται προπετεῖς
immites sine benignitate traditores præcipites
τετυφωμένοι φιλήδονοι μᾶλλον
superbi uoluptatum amatores magis
ἢ φιλόθεοι ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας
quã amatores dei habentes formam pietatis
τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους
uirtutem autem eius abnegantes & hos
ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες
deuita. ex his enim sunt qui penetrant
καὶ αἰχμαλωτίζοντες
& captiuas ducentes
γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις ἀγόμενα
mulierculas oneratas peccatis quæ
ἐπιθυμίαις ποικίλαις μανθάνοντα πάντοτε καὶ
desiderijs uarijs discentes semper &
μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. ὃν τρόπον δὲ
nunquam ad scientiam ueritatis uenire possunt. quẽ admodũ autem
Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν τῷ Μωϋσεῖ οὕτως
Iannes & Iambres restiterunt Moysi ita
καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι
& hi resistunt ueritati homines
κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι
corrupti mente reprobi
περὶ τὴν πίστιν ἄφρων γὰρ προκόψουσιν ἐπὶ
circa fidem. stultitia enim profuturi
πλεῖον. ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται
plus. demẽtia eorũ manifesta erit